
Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

2015/2228(INI)

21.3.2016

ARVAMUS

Esitaja: tööhõive- ja sotsiaalkomisjon

Saaja: naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon

vaesuse sooliste aspektide kohta
(2015/2228(INI))

Arvamuse koostaja: Lynn Boylan

(*) Kaasatud komisjonid – kodukorra artikkel 54

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et soolise võrdõiguslikkuse saavutamine tööturul sotsiaalse ja majandusliku heaolu suurendamise kaudu ei ole kasulik mitte ainult naistele, vaid kogu ühiskonnale; arvestades, et eesmärk tagada meeste ja naiste võrdõiguslikkus pärineb 1957. aasta Rooma lepingust;
- B. arvestades, et tööhõive määr on naiste hulgas meestega võrreldes üldiselt madalam: 2014. aastal oli meeste tööhõive määr 28 ELi riigis 70,1 %, kuid naiste puhul 59,6 %¹; arvestades, et komisjoni andmetel teenisid naised 2015. aastal tunnis ikka veel 16 % vähem kui mehed sama töö eest; arvestades, et soolise palgalõhe tõttu saavad naised sageli meestega võrreldes väiksemat pensioni, mistõttu on naiste vaesusse langemine pensionile minemise järel tõenäolisem, ning arvestades, et ELis on naiste pension meeste omast keskmiselt 39 % väiksem; arvestades, et eelkõige IKT sektorit iseloomustavad vertikaalne ja horisontaalne segregatsioon, mis on seal isegi suurem kui paljudes teistes sektorites, sest enamik IKT sektoris töötavaid naisi (54 %) töötab madalalt tasustatud ja madalat kvalifikatsiooni nõudvatel töökohtadel ning lõhe naiste haridustaseme ja nende ametikoha vahel on märgatav;
- C. arvestades, et soopõhine tööhõiveerinevus, palgalõhe ja sellega seotud pensionilõhe, naiste üleesindatus ebakindlatel töökohtadel² ja mittevabatahtliku osalise tööajaga töötamisel ning naiste tööelukatkestused, et hoolitseda laste või teiste pereliikmete eest, toovad kaasa olukorra, et eelkõige elavad vaesuses või vaesusriskis naised; arvestades, et üksikvanemaga perekondi, eriti üksikemaga perekondi, ohustab vaesus või sotsiaalne tõrjutus rohkem (49,8 % võrreldes 25,2%-ga keskmistest majapidamistest, kus on ülalpidamisel lapsed, kuigi sissetulekuid ja elamistingimusi käsitleva ELi statistika andmetel esineb riikide vahel suuri erinevusi)³; arvestades, et vanemate vaesus toob kaasa laste vaesuse ja mõjutab oluliselt lapsi hilisemas elus; arvestades, et naiste tööturul osalemise määra edendamine aitaks naiste suuremat vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse riski ohjeldada;
- D. arvestades, et suurema hulga naiste tööturule jõudmise ja seal püsimise julgustamine tööjõupakkumiste suurendamise kaudu aitab samuti tasakaalustada tööealise elanikkonna kahanemise mõjusid, mis on nähtavad enamikus ELi liikmesriikides, ning arvestades, et see aitaks omakorda vähendada koormust riikide rahandusele ja sotsiaalkaitsesüsteemidele, kasutada paremini naiste oskusi ja pädevusi ning suurendada kasvupotentsiaali ja konkurentsivõimet;

1. on seisukohal, et mehi tuleks innustada ja kaasata edendama soolist võrdõiguslikkust

¹ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Employment_statistics/et

² Sonia McKay, Steve Jefferys, Anna Paraksevpoulou, Janoj Keles. Aprill 2012. *Study on precarious work and social rights 2012 (Uuring ebakindla töö ja sotsiaalsete õiguste kohta)* Euroopa Komisjoni tellimusel. Euroopa Parlamendi 19. oktoobri 2010. aasta resolutsioon ebakindlates töösuhetes naiste kohta (ELT C 70E, 8.3.2012, lk 1).

³ Save the Children, „Child Poverty and Social Exclusion in Europe“ (Laste vaesus ja sotsiaalne tõrjutus Euroopas), Brüssel, 2014, lk 14.

kõikides valdkondades ja tööturu kõikidel tasanditel;

2. kutsub liikmesriike ja komisjoni üles astuma samme soo alusel mitmekordse diskrimineerimise kõigi vormide vastu võitlemiseks, et tagada mittediskrimineerimise põhimõtte kohaldamine ning võrdõiguslikkus tööturul ja tööhõivele juurdepääsul, ning eriti sotsiaalse kaitse meetmete vastuvõtmiseks, et tagada see, et naiste töötasu ja sotsiaalkindlustuse õigused, sh pensionid, on võrdsed sama või sarnase kogemusega meeste, kes teevad sama tööd või võrdväärset tööd, töötasu ja õigustega;
3. kutsub üles täielikult rakendama direktiivi 2006/54/EÜ (meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes) ning seda läbi vaatama, lisades kohustusliku nõude ettevõtjatele koostada meetmed või plaanid soolise võrdõiguslikkuse kohta, sh segregatsiooni vähendamise meetmed, palgasüsteemide väljatöötamine ja meetmed naiste karjääri toetamiseks;
4. märgib, et naistel, kellel on puue või kes on kodused perekonnaliikmete eest hoolitsemise tõttu, on ebaproportsionaalne risk vaesusse langeda;
5. rõhutab, et mitte ainult selge diskrimineerimine, vaid ka naiselikkuse ja mehelikkuse stereotüüpide järjekindel püsimine tööturul erinevates sektorites ja kutsealadel, mis on aluseks naiste ja meeste vahelistele ebavõrdsetele võimuhetetele ja -struktuuridele ning tugevdavad neid, on jätkuvalt probleem, mis vajab käsitlemist;
6. rõhutab, et diskrimineerimine tööturul on üks peamisi soolise ebavõrdsuse põhjusi ühiskonnas üldiselt ning et võrdsed võimalused tööelus ja naiste majanduslik sõltumatus on eluliselt tähtsad soolise võrdõiguslikkuse jaoks muudes valdkondades; kutsub seega liikmesriike ja komisjoni üles pakkuma välja ranged tööturul toimuva soolise diskrimineerimise vastased meetmed, mis hõlmavad eri aspekte, nagu värbamine, palk, sotsiaalhüvitised ja pensionid; rõhutab diskrimineerimise küsimuste käsitlemisel olulisust võtta arvesse mitmekordset ja valdkonnaülest diskrimineerimist, mis mõjutab puuetega naisi, sisserrännanud ja etnilisse vähemusse kuuluvaid naisi, roma naisi, vanemaid naisi, üksikemasid ning lesbisid, geisid, biseksuaale, trans- ja intersoolisi (LGBTI) inimesi;
7. on seisukohal, et soolise palgalõhe kaotamine eeldab naiste suuremat osalemist tööturul, palgasüsteemide suuremat läbipaistvust (sh andmete jaotus sektorite kaupa ja komisjoni soovitusel rakendamist palkade läbipaistvuse kohta, soost sõltumatuid ametijuhendeid ja töökohtade klassifitseerimist, tõendamiskoormise ümberpöörämist juhtudel, mil vaidlusküsimuseks on sooline diskrimineerimine töökohas, meeste ning naistele võrdsete võimaluste tagamise põhimõtte järgimist ning asjaomaste ELi õigusaktide täitmise tagamist, samuti tööjõu soopõhise eristamise lõpetamist ning suure rõhu asetamist poliitikavahenditele, mis toetavad töö- ja eraelu ühitamist;
8. juhib tähelepanu tõsiasjale, et IKT sektoris töötavatele naistele tekitab endiselt raskusi sooline palgalõhe ja karjäärivõimaluste ebavõrdsus; rõhutab, et ohus on põhimõtte, mille kohaselt õige ja õiglase töötasu tagamiseks tuleb samas töökohas maksta meestele ja naistele võrdväärse töö eest võrdset tasu, kuigi see on üks tööturu sotsiaalse õigluse tugisambaid ja seda tuleks kaitsta enne kõike muud; kordab, et võrdse tasu ja kutsealase arenguga seotud ebavõrdsustel ei tohiks lasta digitaalajanduses kanda kinnitada; rõhutab, et naiste tööturul osalemise suurendamine ja seonduvad investeringud sotsiaalse kaasatuse poliitikasse aitavad vähendada soolist palgalõhet; rõhutab lisaks

kollektiivlääbirääkimiste olulisust ka digitaalses turumajanduses, et säilitada töökohtade kvaliteet ja kindlus digiteerimisajastul;

9. on seisukohal, et soolist palgalõhet pensionite puhul, mis on 39 %¹ ja on ELis naiste vaesusrisiki määrav tegur, tuleb käsitleda paljude põhjalike vahenditega; märgib, et naistel on keeruline koguda palgalõhest, ebakindlast ja madalalt tasustatud tööst, tasuta hooldamisest ning oma elu jooksul pikka aega tööturult eemal olemisest tulenevalt piisavalt toetusi nii era- kui ka riikliku pensioni süsteemidesse; rõhutab, et tuleb võidelda kaudse diskrimineerimise vastu pensioniskeemides ning mitte ainult tööandjapensioniskeemides, vaid ka riiklike pensioniskeemides; kutsub liikmesriike üles võtma pensioniõiguste kogumiseks kasutusele nn hoolduskrediidi nii naistele kui ka meestele võrdsete perioodidena, mis tagaks, et isik, kes lahkub ajutiselt töölt selleks, et mitteametlikult ja tasuta hooldada ülalpeetavat või pereliiget, ei satuks ebasoodsasse olukorda, ning et hooldamisele kulunud aega võetak arvesse pensioniõiguste arvestamisel, et kajastada selliste hooldajate jätkuvat panust ühiskonda; märgib sellega seoses, et sellised mitteametlikult ja tasuta töötavad hooldajad teevad ära suurema osa hooldajatöödest ELis, kuid nad on demograafiliste muutuste ja suureneva hoolduskoormuse tõttu üha suurema surve all ning 78 % kõigist hooldajatest on naised;
10. märgib, et pensionil naised on kõige haavatavam rühm ja nad elavad sageli vaesuses või vaesusrisikis; kutsub liikmesriike üles käsitlema pensionilõhe vähendamise probleemi majandusliku eesmärgina; kutsub liikmesriike üles reformima pensionisüsteeme eesmärgiga tagada alati kõigile piisav pension, et kaotada pensionilõhe; on seisukohal, et pensionilõhe käsitlemise vahendid on muu hulgas pensionisüsteemide kohandamine naiste ja meeste võrdsuse tagamiseks, muudatused hariduses, karjääri planeerimine, lapsehoolduspuhkuse süsteemid ja muud lapsevanemaid toetavad teenused; palub liikmesriikidel kaaluda jagatud pensioniõiguste kehtestamist lahutuse ja kooselu lõpetamise korral, kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega; märgib, et tööandja vanaduspensioniskeemid toimivad järjest rohkem vastavalt kindlustuspõhimõtetele ja sellega võib kaasneda mitmeid sotsiaalkaitsega seotud lõhesid²; rõhutab, et Euroopa Liidu Kohus on selgelt öelnud, et tööandjapensioniskeeme tuleb pidada töötasuks ja et võrdse kohtlemise põhimõtet tuleb seetõttu kohaldada ka nende suhtes;
11. märgib, et ebakindlatel ja madalalt tasustatud töökohtadel ning mittestandardsete töölepingutega töötavad enamasti naised; märgib, et töö ebakindluse teiseks tahuks on mittevabatahtliku osalise tööajaga töö ulatus, mis suurendab vaesusrisiki ning on kasvanud 16,7 %-lt 19,6 %-ni kogutööhõivest; kutsub liikmesriike suurendama jõupingutusi, et võidelda deklareerimata töö, ebakindlate töökohtade ning ebatüüpiliste töölepingute vormide kuritarvitamise, sealhulgas mõnedes liikmesriikides kasutatavate tööajata lepingute vastu; juhib tähelepanu sellele, et suures osas teevad deklareerimata tööd naised, mis mõjutab negatiivselt naiste sissetulekut, sotsiaalkindlustuskaitset ja sellega kaetust ning ELi SKP taset; nõuab tungivalt, et liikmesriigid kaaluksid võimalust rakendada Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) soovitusi, mille eesmärk on vähendada

¹ Euroopa Parlamendi 9. septembri 2015. aasta resolutsioon aruande kohta, milles käsitletakse aktiivsena vananemise ja põlvkondadevahelise solidaarsuse Euroopa aasta (2012) elluviimist, tulemusi ja üldhinnangut (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0309).

² http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/files/conference_sept_2011/dgjustice_oldagepensionspublication3march2011_en.pdf.

ebakindla töö osakaalu¹, nt analüüsida ja vähendada olukordi, milles tohib ebakindlaid lepinguid kasutada, ning piirata aega, mille jooksul töötaja selliste üksteisele järgnevate lepingutega töötada võib ja pärast mida tuleks töötajale pakkuda tähtajatut lepingut;

12. rõhutas, et vaatamata asjaolule, et üha rohkem naisi on hästi kvalifitseeritud, haridustaseme puhul isegi paremini kui mehed, on nad tööturul jätkuvalt alaesindatud; osutab seetõttu vajadusele võtta lisameetmeid, et saavutada pere- ja tööelu tasakaalu lähenemisviisi põhjalik integratsioon poliitika kujundamisse, sh hoiuasutused, puhkus ja paindlik tööajakorraldus ning maksu- ja toetussüsteemid, milles puuduvad negatiivsed tegurid teise sissetuleku teenijatele või neile, kes soovivad töötada rohkem;
13. palub komisjonil purustada nn klaaslagi, mis takistab naiste juurdepääsu juhtivatele ja kõrgeimatele ametikohtadele; nõuab seetõttu, et võetaks kiiresti vastu naissoost juhatuse liikmete direktiiv, mis oleks oluline esimene samm võrdse esindatuse suunas avalikus ja erasektoris, ning rõhutab, et komisjon on kohustatud võtma mis tahes meetmeid, mis võivad aidata nõukogu välja ummikseisust seoses ELi õigusaktiga, milles käsitletakse läbipaistvust ja suuremat soolist tasakaalustatust otsustustasandi ametikohtade täitmisel;
14. rõhutab ettevõtluse rolli ühena naiste võimalustest majanduslikule sõltumatusele; nõuab tungivalt, et liikmesriigid suurendaksid võimaluste kättesaadavust ja nendest teadlikkust, nt mikrolaenuid, mis kujutavad endast viisi, kuidas saada rahastamist ilma üleliigsetesse võlgadesse sattumata (liigkasuvõtmine);
15. rõhutab, et töö- ja eraelu ühitamine on soolise võrdõiguslikkuse saavutamise põhitegur; palub komisjonil ja liikmesriikidel esitada viivitamata rasedus- ja sünnituspuhkuse direktiivi ja hoolduspuhkuse direktiivi ettepanekud ning tugevdada isapuhkuse õigusakte; rõhutab, et kättesaadavate, taskukohaste ja kvaliteetsete lapsehoiuteenuste ja laste tugiteenuste puudumine süvendab soolist tööhõiveerinevust, soolist palgalõhet ja sellega seotud pensionilõhet ning seda, et ebaproportsionaalselt palju naisi töötab ebakindlal tööl ja elab vaesuses või vaesusriskis; märgib, et see kehtib eelkõige üksikvanemaga leibkondade puhul, millest enamiku perekonnapeaks on naine; rõhutab sellega seoses eelkõige lastehoidu käsitlevate Barcelona eesmärkide saavutamise olulisust; rõhutab, et need eesmärgid seati esialgu 2020. aastaks ja enamikus liikmesriikides ei ole neid veel saavutatud; nõuab seetõttu tungivalt, et liikmesriigid suurendaksid naiste esindatust tööturul meetmete abil, mis parandavad töö- ja eraelu vahelist tasakaalu ning võtavad eriti arvesse raskeid perekondlikke olukordi, ning tagaksid lastehoiule ja laste tugiteenustele juurdepääsu vajaliku ja kasuliku lihtsustamise, suurendades näiteks kulutusi lastehoiuteenuste pakkumisele ja/või majapidamistoetusi, motiveerides töödandjaid panustama lastehoiukuludesse, kasutades paremini ELi фонде ning tuginedes iga liikmesriigi headele tavadele;
16. on seisukohal, et laste vaesus on seotud naiste vaesusega ja kutsub seega liikmesriike üles rakendama laste vaesust ja heaolu käsitlevat soovitust² ning kasutama selles sisalduvat indikaatoripõhist järelevalveraamistikku;

---

¹ Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni väljaanne „Policies and regulations to combat precarious employment“, 2011 (Poliitika ja eeskirjad ebakindla tööga võitlemiseks).

² Euroopa Komisjoni soovitus „Investeerides lastesse aitame neil välja rabeleda ebasoodsate olude ringist“, Brüssel, 20.2.2013 (C(2013)778).

17. tervitab Euroopa Parlamendi palvet komisjonile ja liikmesriikidele võtta kasutusele lastegarantii, et igal vaesuses elaval lapsel oleks juurdepääs tasuta tervishoiuteenustele, tasuta haridusele, tasuta lapsehoiule, inimväärsele eluasemele ja õigele toitumisele¹;
18. on seisukohal, et kokkuhoiupoliitikaga kaasneb hoiu ja hoolduse taaserastamine, mis ei piira üksnes juurdepääsu hoiu- ja hooldusteenustele, vaid suurendab märkimisväärselt lastehoiu ning eakate ja puudega inimeste hooldamisega tegelevate naiste koormust, nihutades hoiu ja hoolduse vastutust ühiskonnalt naistele; kutsub liikmesriike üles taastama kõrge kvaliteediga ja kättesaadavaid avalikke teenuseid, sh lapsehoiuteenused, puuetega inimeste ja eakate hooldusteenused;
19. märgib, et puuetega inimeste, eakate ja muude ülalpeetavate isikute taskukohase ja kõrge kvaliteediga hoiu- ja hooldusteenuste puudumine mitte ei piira üksnes juurdepääsu hoiu- ja hooldusteenustele, vaid suurendab märkimisväärselt naiste koormust; märgib, et kärped avalikes teenustes ja sotsiaalses infrastruktuuris mõjutavad ebaproportsionaalselt naisi ja neil on kahjulik mõju naiste osalemisele tööturul, millega nad tõstavad naiste vaesusriski ja sotsiaalset tõrjutust; kutsub liikmesriike üles tagama kõrge kvaliteediga ja kättesaadavate avalike teenuste pakkumise, sh lapsehoiuteenused, puuetega inimeste ja eakate hooldusteenused, muu hulgas parandades selleks tervishoiu- ja sotsiaalsektoris töötamise atraktiivsust nii meeste kui naiste ja eelkõige noorte jaoks;
20. rõhutab kõrge kvaliteediga avalike teenuste olulist rolli, eriti naiste jaoks, kuna nemad sõltuvad sellistest teenustest rohkem; rõhutab kõrge kvaliteediga, taskukohastele, otstarbeka asukohaga ja nõudlusel põhinevatele avalikele teenustele üldise juurdepääsu olulisust võitluses vaesuse vastu;
21. rõhutab vajadust võidelda kindlameelselt eelkõige naistele suunatud koduvägivalla vastu; märgib, et naiste majanduslik sõltumatus on väga oluline tegur nende elus ja tegur, mis määrab ära nende võimaluse koduvägivalla eest pääseda, ning et naised, kes on välja võtnud oma tasustatava puhkuse, riskivad töökoha ja majandusliku sõltumatuse kaotamisega; märgib, et hiljutine koduvägivalla ohvrite puhkuse kehtestamine Austraalias ja Ameerika Ühendriikides on taganud paljudele töötajatele tööhõive kaitse koduvägivallaga toimetulemise ajal, mis võimaldab asjaomastel isikutel käia näiteks arsti vastuvõtul, ilmuda kohtusse ja täita muid kõnealuselt olukorrast tingitud kohustusi; palub komisjonil ja liikmesriikidel uurida selle teostatavust ja võimalikke tulemusi, kui võetaks kasutusele taustatud eripuhkuse süsteem koduvägivalla ohvritele ja üleelanutele, juhul kui tasustatud puhkuse puudus takistab ohvritel töökoha säilitamist, tagades samas nende eraelu puutumatus, ning võtta lisameetmeid koduvägivalla probleemi alase teadlikkuse suurendamiseks ning aidata sellise vägivalla ohvreid, parandada teadlikkust nende õigustest ja nende õiguste kaitset ning kaitsta nende majanduslikku sõltumatust;
22. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et struktuuri- ja investeerimisfonde, eelkõige Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) ja Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi kasutataks hariduse ja koolituse parandamiseks eesmärgiga parandada juurdepääsu tööturule ning võidelda naiste töötuse, vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu; rõhutab, et seda 20 % ESFist, mis on eraldatud sotsiaalse kaasatuse meetmetele ja sotsiaalse innovatsiooni projektidele, tuleks kasutada aktiivsemalt algatuste toetamiseks – näiteks

---

¹ Euroopa Parlamendi 24. novembri 2015. aasta resolutsioon ebavõrdsuse ja eelkõige laste vaesuse vähendamise kohta (Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0401).

väikesed kohalikud projektid –, mille eesmärk on vaesust ja sotsiaalset tõrjutust kogevate naiste mõjuvõimu suurendamine; nõuab tungival, et liikmesriigid korraldaksid rohkem teavituskampaaniaid võimaluste kohta osaleda ELi rahastatavates projektides;

23. palub komisjonil ja liikmesriikidel rakendada soolise võrdõiguslikkusega arvestavat eelarvestamist vahendina, mis tagab, et eelarveotsustes arvestatakse soolist mõõdet ja käsitletakse diferentseeritud mõjusid;
24. palub töötada välja tõhusad näitajad naiste vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse kohta 2007. aastal väljatöötatud näitajate alusel¹;
25. kutsub liikmesriike üles tegema koostööd vaesusevastases võitluses valitsusväliste organisatsioonidega, mis toimivad edukalt äärmusliku vaesuse all kannatavatel aladel ning millel on väärtuslikku oskusteavet kohalikes kogukondades; kutsub liikmesriike üles toetama tulemuslikku koostööd kohalikul tasandil;
26. palub, et liikmesriigid ja komisjon kaasaksid võrdse kohtlemise toetamiseks soolise võrdõiguslikkuse saavutamisse tööturu osapooled (ametiühingud ja tööandjad) ning kodanikuühiskonna, kaasa arvatud soolist võrdõiguslikkust edendavad asutused; rõhutab, et sotsiaaldialoog peab sisaldama soolise võrdõiguslikkuse jälgimist ja edendamist töökohal, sealhulgas paindliku töökorralduse edendamist, et hõlbustada töö- ja eraelu ühitamist; rõhutab, kui olulised on kollektiivlepingud diskrimineerimise vastu võitlemisel ning naiste ja meeste võrdsuse edendamisel töökohal, samuti muud vahendid, nagu käitumisjuhendid, teadusuuringud, kogemuste vahetus ja heade tavade jälgimine soolise võrdõiguslikkuse valdkonnas.

---

¹ Euroopa Liidu Nõukogu (tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimused) „Pekingi tegevusprogrammi rakendamisel liikmesriikide ja ELi institutsioonide poolt tehtud töö läbivaatamine – Naiste ja vaesusega seonduvad näitajad“, nõukogu järelduste eelnõu, detsember 2007, 13947/07 ADD.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	16.3.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 44 -: 4 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Laura Agea, Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Jane Collins, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Thomas Händel, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Morten Løkkegaard, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Jana Žitňanská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Lynn Boylan, Karima Delli, Paloma López Bermejo, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Ivo Vajgl